

ZORINOL

COTIDIAN DE OPINII ȘI INFORMAȚII. APARE ÎN VALEA JIULUI

Anul V, nr. 968

SÂMBĂTA

18 SEPTEMBRIE 1993

8 pagini — 50 lei

Program de

audiențe : 9—13

REGIA AUTONOMĂ A HUILEI PETROȘANI

Noua conducere și strategia imediată (III)

— Interviu cu dl. ing. ALEXANDRU BLAJ —
directorul general al Regiei

reerii adresate băncii „Hermes”. Celelalte probleme care sunt cu caracter social le-aș dori discutate cât mai repede posibil într-o întâlnire cu reprezentanții primăriilor, pentru că nu trebuie acum să ne delimităm foarte

exact în activitatea de bază. Nici Regia, nici RAGCL-urile, nici primăriile. Interesul e comun. Eforturile sunt aceleași. Funcționăm în acest sistem cu necazurile lui. Oamenii s-au cam săturat de promisiuni și de amăgești, de așteptări. Speranțele lor vor fi renașcute când se va vedea ceva demarat, ceva concret. Ca să revenim la problemele deosebite ale Regiei, ele se referă la eforturile pentru procurarea valutei pentru capsele electrice, pentru cabluri electrice și de tracțiune, pentru tot ceea ce implică importuri. Și o situație deloc plăcută în măsură în care noi nu facem încasări pe producția vândută, apărăm cu debite la furnizorii de utilaje. Se creează o permanentă deplasare a unora și a altora în diferite direcții și o alterare a relațiilor cu unii care au fost furnizorii noștri tradiționali. Sper că, în urma contactelor cu RENELUL și la Hunedoara cu siderurgiiștii, chiar cu Oțelul Roșu și

Călanul, spunându-le deschis și fără ocolișuri, să primim banii cei puțin pentru salarii la momentul oportun și în valoarea necesară. Ca să nu mă întrebăți dumneavoastră despre relațiile cu sindicatele, dați-mi voie să abordez eu acest subiect. E o întrebare firească. Poate cu atât mai mult să mi se pună mie, acum, ca urmare a recentelor „nepotriviri”, și față de ceea ce prin presă s-a scris, cu care n-am luat contact nici telefonic, nici direct. Unii din simpatie, alții din dușmănie... Fiecare își face meseria cum crede. Deci: speculațiile pe această temă nu fac cîștigi în primul rând celui care le face, care încearcă să uziteze de ele, în detrimentul e reprezentant al administrației, sindicatelor sau presei. Cert e că aceste relații trebuie să fie așezate pe principii sănătoase, fără a ne vedea nici unii cu un pas înaintea celuilalt. Ba mai mult, problematica specifică a administrației și a ligii nu ne îngăduie să ne încredem, care suntem mal tari, care suntem mai puternici, mai importanți în activitatea de aici. Un exemplu, chiar această

grilă de salarizare în care apar categorii socio-profesionale omise, în care apar neconcordanțe. Chiar în contractul colectiv de muncă sunt prevederi care nu răspund legislației actuale. La o primă discuție cu sindicatele, spre satisfacția noastră, mai puțin la două probleme, am propus aceleași soluții. Iată un prim aspect: se poate lucra. Valoarea ne-o facem prin modul în care ne rezolvăm problemele. Nici populații nu trebuie să fim și nici să ne facem capital politic prin niște măsuri care se iau și care vin ca niște obligații în specificul administrației și în specificul sindicatelor. Asta nu înseamnă că au dispărut divergențele. Ar fi un non sens să se afirme așa ceva și ar însemna lipsă de activitate, ori de-o parte, ori de cealaltă. Timpul va demonstra ceea ce trebuie demonstrat. Cu siguranță avem fiecare de învățat. Să învățăm nu din experiența proprie, ci din experiența altora.

Gheorghe CHIRVASA
Dorel NEAMTU
Sorin OPREA

Cazul cu gazul și cu aragazul

Când l-a chemat Verdet pe Ceaușescu la Lupeni, în 1977 — să-l salveze de pe acoperișul unei cabine de portar și de ploaia de injură — s-a întâmplat o chestie. Ceaușescu le-a promis minerilor... și pe mă-sa. Printre altele, a promis că va introduce gazul metan în Valea Jiului. Multă lume a crezut atunci că ne-a pus Dumnezeu mâna-n creștet. Ală a promis însă multe... Anii au trecut, ceaușeii au crescut și s-au înmulțit. Minerii — și pe lângă ei și noi — uitaseră deja de gazul metan. Ne-nălzeam cu o cuvântare, cu o plenară, cu o adeziune și, eventual, cu o țuică.

Cum istoria se repetă, noua conducere de partid și de stat a pus aceeași placă. Petre Roman a și semnat o hârtie (dar câte n-a semnat el!), pentru introducerea gazului metan în Valea Jiului. Președintele liniștii noastre a promis și el din balconul Casei de cultură că-l bagă (gazul, bineînțeles). În programele electorale ale tuturor partidelor (multe, neicușorule, ca la iarmaroc!) figura la loc de cinste... gazul. Dar cum în politica de regulă se arde gazul, toate promisiunile s-au evaporat (precum... gazele), după ce fiecare și-a încasat procentele (de consilieri, de parlamentari, de orice, în fine, numai să ajungă la os). Nu-mi aduc aminte vreun candidat (și am avut destui, slavă Domnu-

lui) la scaunele de primar care să nu fi promis că-l bagă (gazul, desigur!).

Trec zile, trec anii în zbor și — iată — peste Valea Jiului va mai veni o iarnă grea. Cazul cu gazul rămâne să ardă moart. Ceva proiecte există, ceva-ceva bănuși s-au alocat. Dar se arde gazul. Mai grav e că la cazul cu gazul s-a adăugat și aragazul. Trecem peste necazul celor de la PECO Vulcan că nu pot să asigure butelii pentru toată lumea. Într-un fel, e firesc. În ultimii ani dictatura sindicală a adus (uneori la preț redus) mai multe butelii decât se aduseseră în toți anii de dictatură. Nimic rău în asta, dar fiecare „celovec” are acum acasă 2—3—4 butelii. Și vrea să le aibă pe toate pline. De-ai vedea cozi la butelii, de-ai nu se mai prind deosebi cu încercatul. Și-atunci, cum să nu-l parafrazezi pe Murphy că „tot binele e spre rău”.

Dincolo de orice indoială, Valea Jiului e blestemată să rămână încă mult timp la periferia preocupărilor județului și guvernului. Așa ne-a fost dat nouă să fim „clunași” — ba dintr-un motiv, ba din altul. Și dacă mai îndrăznim mult să cerem gaze, nu e exclus să fim chiar gazați. Cine-a făcut și a participat la mineriade — știe care e senzația. Brrr!

Cu căldură,
Mircea BUIOREȘCU

Rapsodii de toamnă

IMPORTANT!

În ziarul nostru de marți, va apărea prima listă a depunătorilor ce vor primi plățile de la punctul de lucru al sistemului de „VITALIS” Să fie într-un ceas bun!

Cauză și efect

Zilele trecute, în cadrul unei conferințe de presă, dl. Gheorghe Funar l-a făcut minoritar pe Președintele Ion Iliescu. Romii au înțeles că-i de-al lor și, drept urmare, vin valuri-valuri la Primărie. În cazul că multiplele lor probleme nu sunt rezolvate pe loc, amenință că vor reclama la Minoritarul Numărul Unu. Când mi-a relatat acest caz dl. primar Gheorghe Berca am zâmbit cu subînțeles. Ce-și face omul cu mâna lui... Intorcându-mă la redacție am găsit o mare de minoritari. Reclamau ceva și voiau o rezolvare imediată. În fața neputinței noastre (deși suntem a patra putere...) și în perspectiva unei jalbe urgente la Președinție am consultat imediat calendarul politic. Am avut noroc. Madame Lalumiere plecase de-o săptămână. Ne-am luat o piatră de pe inimă. O piedică spre Consiliul European fusese evitată. Vom putea intra, în sfârșit, în Casa Comuna. (Mihai BARBU)

„Machiavelicul” Miron Cosma, subinginer ca profesie, l-a dominat până la ridicol pe directorul general al RAIH, inginerul Benoni Costinaș”. Ce rușine!

Subinginerul Miron Cosma a fost respins la testarea ce a avut loc în anii trecuți la Universitatea Tehnică Petroșani, pentru a continua studiile de inginerie. Ce revoltat a fost atunci liderul: „Cum dom’le, toți activiștii și-au luat diplomele aici și eu nu pot?” (Cu precizări absolut necesare, nu toți, ci cei mai mulți, activiști p.c.r. sau sindicate securizate și câțiva milițieni).

„Buba” s-a spart, puțin, la RAIH în zilele de 14 și 17 iulie 1992 când Consiliul de administrație a destituit din funcțiile de conducere pe: ec. Făcea Constantin, dr. ing. Appej Francisc, și ing. Bacu Antoniu.

Patronul iese pe ușa din dos?! (III) sau „Cui i-e frică de Miron Cozma”?

Raportul încheiat de comisia din cadrul Departamentului de control al Guvernului în 24 septembrie 1992 urmare sesizării nr. 3/228/Th. S./26.08.1992 adresată primului ministru Th. Stoiljan, de subsemnatul (pe baza documentelor prezentate de peste 10 persoane din RAIH și subunități) conchide chiar de la început: „În legătură cu afirmația căreia Regia autonomă a încheiat contracte de aprovizionare cu firme străine pentru materiale și utilaje din import în condiții dezavantajoase, arătăm că acest

aspect se confirmă. Astfel, conducerea RAIH Petroșani a semnat în perioada sem. II 1991 — sem. I 1992 un număr de 16 contracte de import pentru material, utilaje — echipamente și piese de schimb”.

Mulți au susținut atunci că dl. Benoni Costinaș, care nu semnașe aceste contracte, nu știa de existența lor.

Serlăsesem la începutul anului 1993 într-o scrisoare deschisă adresată domnului B.C.: „Chiar dv. nu ați știut nimic de toate aceste contracte? Dacă răspun-

deți că nu, eu am să vă spun: să i-o spuneli lui „Mutu” (Mutu’ de la Manutanța, personaj celebru din umorul popular). Cine o să creadă că RAIH-ul este un sal fără căinți, unde fiecare face ce vrea?”.

Cele scrise atunci, în afară de intuiție, au avut suport și în alte verificări ulterioare care au relevat, din nefericire, că actul corpului de control dezvelea numai vârful aisbergului.

Peste 30 milioane de dolari (circa 4 miliarde lei) au fost smulși din buzunarul societății

românești de „corbii care au crezut că ciuguesc din hoitul economiei noastre” (cum scriam în august 1992, în serialul „Cine sapă groapa mineritului din Valea Jiului?”).

Etichetarea a fost blândă. La conducerea RAIH-ului și cum s-a dovedit recent (și se va descoperi în viitor) și a unor unități subordonate s-au aflat doar — hiene, șacali (la figurat), antiromâni, care au jefuit țara!

Acum, din nou, la obiect! Ce l-a determinat oare, pe dl. B.C. să lupte „eroic” să-l păstreze pe dl. Făcea Constantin pe post de consilier economic (val ce retrogradare din funcția de director bugete!), după ce fusese destituit de Consiliul de Administrație? (Va urma)

Ing. Dumitru Florin ȚURNA

TAINILE ORTODOXIEI

„Cei șapte ani apocaliptici” (III)

O afirmație bombă ne face contele la pag. 57 când spune : „trebuie acordată o importanță crucială existenței spirituale, existenței spiritelor benefice. Să nu uităm că spiritual România va fi focarul credinței unice pe această planetă”.

La capitoul „Început și fața necunoscută a Tibetului”, contele ne introduce într-o poveste nemuritoare, că ajunge la Shambala, intra în mănăstirea aceea, povestindu-ne intocmai ca și cum ar fi citit ceva incomplet sau imaginar și ni le reda.

O altă afirmație de necunoaștere teologică este la pagina 70, că acei călugări lamași se ocupau cu studiul unor cărți vechi care conțineau formule de magie.

Se știe foarte bine că toată Biblia și poruncile date de Dumnezeu oamenilor sunt cu desăvârșire împotriva magiei, căci aceasta este de la Diavolul. Deci, acei inexistenți călugări ai contelui, dacă studiau și practicau magia, înseamnă că lucrau cu Diavolul, deci nicidecum cu Dumnezeu.

La pagina 75, contele se dezvăluie foarte clar că este panteist. Nu cred că mai este cazul să luăm fiecare pagină în parte căci ne-ar trebui mult timp și spațiu și este inutil.

La pagina 21, în chip paradoxal, de la yoga la reîncarnare ajunge la Fecioara Maria și sfinții.

Capitolul „Program planetar pentru acțiunea urgentă”, penultimul, face iarăși un amalgam de învățături, sincretism religios, spunând pe „Tatăl nostru” în practicile yogine și alte lucruri ce te îndispun citindu-le.

După aceea, în legătura cu Shambala, se spune că este un tărâm sacru al Tibetului, zona intermediară între Pământ și divinitate. Aceste lucruri puteau fi crezute înainte de Hristos, dar după Hristos, după venirea Lui pe Pământ, ne-a spus unde este Raiul și cum trebuie să-l căutăm. Noi, creștinii, știm unde este vinca comoră, alta nu mai există.

Se face iarăși confuzie între fenomenele paranormale, parapsihologice, cu ideea de transcendență, de divinitate.

În legătură cu prezicerile celor 7 ani apocaliptici, așa cum am spus, acestea sunt speculații și plagieri, începând de la plagiatul Nostradamus, la interpretarea arbitrară a Bibliei, până la viețile sfinților creștini, care au avut previziuni.

Nu putem noi, oamenii, să situăm, să identificăm, că anii cutare vor fi apocaliptici. Aceasta numai Dumnezeu știe. Dumnezeu este stăpânul timpului.

„O zi înaintea lui Dumnezeu sunt ca o mie de ani înaintea oamenilor”, pune psalmistul. Deci, lată, dilatarea și contractarea timpului stă în mâna lui Dumnezeu. Cei șapte ani apocaliptici poate au început demult, noi nu știm în al cătelea an poate că suntem. Dar un an, așa cum am spus, poate să-l facă Dumnezeu cât vrea. Aceasta depinde de noi, oamenii, și de viața noastră.

Sfântul Apostol Pavel spunea de acum două mii de ani că anti-hristul a și venit. Ce înseamnă lucrul acesta, adică lucrarea Diavolului împotriva lui Hristos, prin oameni, era de atunci.

Este o mare eroare să se identifice un timp ca apocaliptic sau altceva și să-i atribuie revelații un om.

Noi, oamenii, suntem obligați să așteptăm sfârșitul și să fim pregătiți oricând pentru el. Sfârșitul fiecăruia dintre noi poate să se întâmple în orice secundă.

Deci, nu trebuie să plecăm urechile la tot ce se aude și se va mai auzi și de acum încolo mai mult, căci și aceasta este tot lucrarea vrăjmașului oamenilor, a Diavolului.

Și, în încheiere, vreau să sfătuiesc că indiferent de zvonul ce se va auzi despre oricine, că este proroc, că face minuni, că are previziuni, că vindecă, nu trebuie să îi dai credință, atâta timp cât un om autorizat al Bisericii ortodoxe, mama neamului nostru românesc, care ne-a crescut, nu confirmă validitatea, autenticitatea și obiectivitatea celor zvonite.

Protosinghel Ioachim PIRVULESCU, Mănăstirea Lainici

Primul stahanovist al țării n-a fost „Erou al Muncii Socialiste” (II)

A working class hero is something to be

Intre Dan Deșliu și John Lennon

Tovarășul Plan

Poetul Dan Deșliu a lansat, în cadrul larg oferit de literatura proletcultistă, o sintagmă care a făcut epocă: tovarășul Plan. Inspirat de muze, poetul se adresa acestuia ca unui semen de-al nostru, zicându-i, cât se poate de firesc, atunci când îl întâlnea: „Hai, noroc, tovarășe

Plan !”. Zilele trecute l-am vizitat acasă pe primul stahanovist al țării noastre, dl. Ludovic Pop. Domnia-sa are 82 de ani și este, încă, în putere. Planul pe anul 1949 a fost îndeplinit de brigada pe care o conducea exact la ora 6 a zilei de 7 iulie. „Au fost primii oameni din istoria României care îndeplineau cej dinlăi plan

după victoria revoluției noastre socialiste” au scris ziarele vremii despre ei. Nu vrem să facem, aici, apologia unei epoci apuse. Însă vorba unui alt clasic, celebrul John Lennon: „A working class hero is something to be”. Sau, în dulcele nostru grai, „Erou al clasei muncitoare e ceva să fii”. (Mihai BARBU)

Deși a ajuns în CC al Partidului Muncitoresc Român

Potcovarul Vasile Luca a rămas „un fel de dobitoc”

El era nervos că primul stahanovist i-a speriat peștii

În august 1929, când la Lupeni a izbucnit greva, Pop Ludovic mergea pe șaptesprezece ani. Minerii de la Petrița îl foloseau ca ștafetar. Ducea vești și venea de-acolo cu informații despre modul în care decurgea conflictul. Atunci a auzit și despre Vasile Luca. „El o fost tot din partidul comunist. Un fel de cuibător, de instigator, de provocator. Nu lucra nicăieri. De meserie era potcovar. Era din Miercurea-Ciuc. Căuta să iasă-n față și a provocat greva. El desemna oamenii care să stea în față și tot el îi vindea la jandarmerie. Și el o fost arestat — l-or arestat

primul, ca fiind cel care a provocat greva —, dar el era omul jandarmeriei. L-or băgat în cameră pe de-o parte și pe dincolo i-or dat drumul”.

Destinul a făcut ca, după ani și ani, cei doi să se întâlnească. Era în vara lui '49. Ludovic Pop și ai lui ortaci se aflau la băile Tușnad. Într-o zi, brigadierul și-a îngrămădit ortacii într-un „Zil” rusesco și hal la plimbare pe Câile Bicazului. La un moment dat, proaspătul stahanovist îl zărește pe Vasile Luca. Tovarășul respectiv — împreună cu un alt membru al CC al PMR, temuta Ana Pauker — pescuia. „Mă, fi zice Pop ortacului său Marasi

Dominic, eu mă duc la el”. „Nu te du, dă-l dracului !”, l-a sfătuit acesta. „Ba eu merg”, a replicat brigadierul. După care dl. Pop își relatează cum a decurs întâlnirea cu fruntașul partidului oamenilor muncii. „Ajung eu la ei și mă recomand. Sunt Pop Ludovic. Și ce vrei? Mi-o răspunde Vasile Luca. Știi, am continuat eu, am fost trimis aici de partid, în concediu de odihnă. El, tot așa: Și ce vrei? Atunci, eu am zis nu vreu nimic, am dat noroc bun și am plecat mai departe. Eu m-am dus la el cu gândul să-l fac o surpriză. El era prost de tot. Un bădăran, un fel de dobitoc”. (Gheorghe OLTEANU)

Un „lanț” rămas fără zalele din urmă

Cărbunile, cămăra și porcul

„Dar cămăra nu vrei s-o vedeți? Sticle de palincă așezate pe grade și pe contingente. Băutura mai ușoară pentru muleri, adică vișinată, afinată, lichior de mere și caise și pierșici... pe urmă borcane cu dulcetuși și compoturi de tot soiul, făcute de mâinile lor. Și atârna și niște slană afumată și se mai găseau și niște borcane cu carne sărată, că întoldeau era un porc pe care-l tăiau cam la prima zăpădă”. Așa descriau articolele timpului cămăra minerului. Pe vremea aceea Pop Ludovic câștiga 20.000 lei pe lună, când salariul de bază al unui miner era 720

lei. O pereche de pantofi „Dermata”, care erau cei mai buni, costa 525 lei. Erau pantofi tip sport cu talpă dublă. Ceilalți pantofi îi procurai cu 280-350 lei. Faina era 4 lei kilogramul. Un sac de făină de la evrei (La mulți ani de Itoș Hadana!) era 380 lei. Un porc de peste 200 de kg era 3000 de lei. Astăzi, pensia d-lui Pop Ludovic este de 45.000 lei. Cu acești bani, primul stahanovist al țării ar putea să-și cumpere, azi, o jumătate de mașină de spălat. Deși, odinioară, ei dădea patriei 11 tone de cărbune de căciulă. (Mihai BARBU)

Intr-unul din numerele ziarului nostru de săptămâna viitoare vă invităm să citiți

„legaliștii - oile rătăcite ale sistemului?”

Reportaje, note și imagini cu tovarășa Csiki Zamfira, cea mai în vârstă ilegalistă din România.

Table with TV program listings for LUNI, MIERCURI, and VINERI, including times and program titles like Actualități, Sport, Film serial, etc.

ARC PESTE TIMP

„Dacă a fost vreodată un principe demn de glorie pentru acțiuni eroice, acesta e domnul Mihai, principelul Valahiei”. Astfel îl caracteriza un „Aviso”, apărut la Roma, în anul 1600. Este numai una dintre numeroasele măști păstrate care reflectă ceea ce a însemnat în conștiința contemporanilor săi MIHAI. Fost-au da! luminatului principe să se contopească, la vremea aceea cu aspirațiile majore ale unui neam mult obidit de marile imperii care îl înconjurau, să se ridice cu sabia în mână pentru independența românilor din cele trei principate, pentru unitatea lor întru granițele aceluiași stat, pentru afirmarea demnității naționale într-o Europă sfâșiată de războaiele duse pentru reimpărțirea ei. Portretul fizic și moral — așa cum îl scrie cronicarul silezian Balthazar Walter — ne înfățișează pe Mihai Vodă ca un „bărbat energie, vestit tuturor prin frumusețea armonioasă a trupului, prin statura mândră... drag tuturor celor buni

Pe Vodă-l zărește călare trecând
Prin șiruri, cu fulgeru-n mână,
În lături se-azvârle oștirea păgână
Căci vodă o-mparte, cărare făcând
Și-n urmă-i se-ndeasă, cu vuiet curgând
Oștirea română.

Dar lată-l ! E vodă, ghiaurul Mihai !
Aleargă năvală nebună
Imprăștie singur pe câți îl adună
Cătreieră câmpul, tăind de pe eal
El vine spre pașă : e groază și vai
Ea vine furtună.

— „Stai, pașă, o vorbă de-aproape să-ți spun
Că nu te-am găsit nicăierea !”.
Dar pașă-și pierduse și capul, și firea
Cu frâu pe coamă, el fuge nebun,
Că-n ghiară de fiară și-n gură de tun
Mai dulce-l pieirea.

Sălbatecul vodă e-n zale și-n fier
Și zalele-1 zuruie crunte,
Gigantică poartă-o eupolă pe frunte
Și vorba-1 e tunet, răsuflatul ger
Iar barda-1 din stânga ajunge la cer
Și voda-1 un munte.

Și-n ceasul acela Hassan a jurat
Să zacă de spaimă o lună
Văzuta-au și beii că fuga e bună
Și bietului pașă dreptate l-au dat
Căci vodă, ghiaurul, în toți a băgat
O groază nebună.

(„Pașă Hassan”, George Coșbuo,
București, 1893, la împlinirea a
300 de ani de la înscăunarea voievodului).

Patru veacuri sub semnul intâiului voievod al unirii neamului

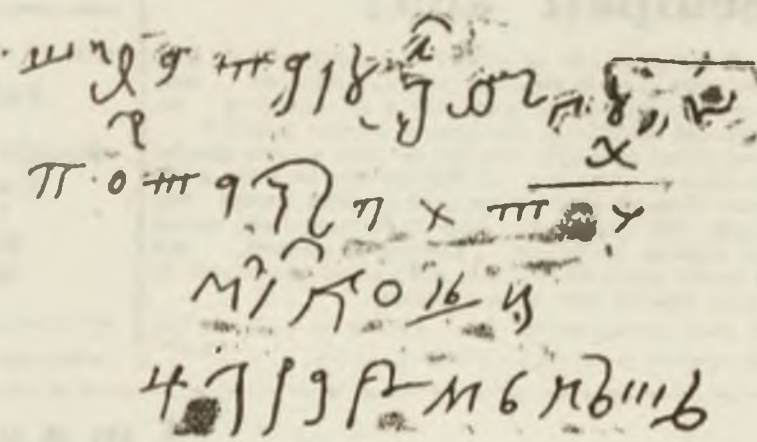
pentru dorințele înalte ale sufletului său, nobil cu adevărat, croit chiar din fire a săvârși isprăvi deosebite și grele”.

Încă din prima zi de domnie, din septembrie 1593, când a urcat pe tronul Țării Românești esențiala grijă a domnitorului a fost eliberarea țării de sub dominația otomană, împovărațoare economic până la robie, pentru a realiza apoi marele vis, unirea țării. Dobândindu-și cu mari sacrificii de sânge independența, voievodul a trecut la înfăptuirea unirii, desăvârșite la 1600. În pofida vremelniceii acestuia, unirea de la 1600 a trezit CONȘTIINȚA APARTENENȚEI TUTUROR ROMÂNILOR, AFLAȚI LA SUD ȘI NORD DE CARPAȚI, LA ACELAȘI NEAM. A fost săturată în acei ani O NOUA IMAGINE A POPORULUI ROMÂN în ochii săi proprii. A triumfat conștiința forței pe care o avem, dacă suntem uniți, dacă sunt puse, mai presus de orice, interesele naționale majore. Lumina care a fulgerat-o pentru o clipă în istoria noastră milenară nu s-a mai putut stingea niciodată. Și nici nu se va putea stingea. Fără acel 1593, când a ridicat sabia pentru libertate, fără acel 1600 când a înfăptuit UNIREA, nu s-ar fi derulșat procesul de veacuri care a dus la convergența de interese sociale, politice, economice și culturale, premisa sine qua non a unirii. Visul lui Mihai, „principelul Valahiei” s-a înfăptuit la 1918. Nu este însă nici o exagerare dacă afirmăm că 1 decembrie 1918 n-ar fi avut niciodată loc dacă nu exista 1600, dacă nu ar fi existat un Călugăreni. Arcul peste timp dăinuiește. Iar dorința fierbinte de unitate națională și de libertate ne pătrunde și astăzi, chiar dacă forțe străine au vrut să ne împartă iar, pentru a ne stăpâni din nou, au vrut să ne învrăjbească pentru a ne împila. Semnul lui Mihai este nepieritor. Transilvania, Moldova, Oltenia, Dobrogea, Bucovina, Banatul, Muntenia sunt și vor fi un trup. Un stejar de latitudine printru sino-unguri și slavi. Dar șopacul cel viguros nu poate fi doborât, oricât de „pe față” sau „pe ascuns” ar acționa „cozile de topor”.

Septembrie 1593 - septembrie 1993

PRIN SECOLI, ÎNĂLȚARE DOMNULUI MIHAI

„Și hotaru Ardealului, pohta ce-am pohtit, Moldova, Tara Românească”. (Scrioare autografă a domnitorului — facsimil).

Pagină realizată de
Horațiu ALEXANDRESCU

Independență, unitate

Prin dobândirea independenței, năzuința unirii — idee comună în toate principatele române — devenea ușor de realizat; după cum unirea, odată înfăptuită ar fi făcut ca statul român să-și poată consolida mai ușor independența. Așadar, independența și unirea au constituit dintru început factori complementari, realizarea lor devenind principala obiectiv urmărit de Mihai Vodă. Iar evidentă solidaritate dovedită de românii transilvăneni și moldoveni cu Mihai în anii pe toată durata domniei sale dovedește că ideea unității neamului funcționa ca un factor deosebit de activ, încă din acele vremuri de sfârșit de veac XVI și început de veac XVII.

Dumitru ALMAȘ

În conștiința contemporanilor și a urmașilor

„Figura lui Mihai Viteazul a ieșit azi din legendă pe măsură ce măturile din vremea lui ni-1 arată în adevărata lumină. El devine tot mai mult, pentru cine vrea să vadă, o realitate vie. CINEVA POATE TRAI AZI CU MINTEA, VREMEA MARELUI EROU ROMÂN, ascultând glasul celor de atunci. Documente autentice de primă mână au ieșit la iveala de pretutindeni”.

(P.P. Panaitescu)

„Mihai a fost un bărbat strălucit și în norocire, și în nenorocire, după chiar judecata inamicilor săi”.

(Jacques Augustin de Thou, istoric francez).

„Mihai a fost atât de laudat pentru vitejia sa în toate țările Europei, el a devenit mai târziu și un puternic îndrumător al neamului românesc, atât prin domnia scurtă dar glorioasă care a dovedit lumii că unirea tuturor românilor sub o singură cărmuire e cu putință, cât și prin moartea sa tragică... Acest omor politic nu putea să rămână nerăsplătit. Singura dreptă răsplătit, demnă de numele eroului tragico nu putea fi decât înfăptuirea din nou și pentru totdeauna a unirii... Tot ce s-a lucrat de la 1601 și până la 1918 de o latură și de alta a Carpaților, fie pentru, fie contra acestei uniri, a contribuit să pregătească terenul pentru dorita ei înfăptuire pe vecl”.

(Ioan Lupăș, istoric român, studiul „Stăpânirea lui Mihai Viteazul”, Institutul Teologic Român din Sibiu, 1940).

CRONIC

● Septembrie 1593. Mihai este Domn al Țării Românești. ● 1594. Începe marea luptă a Țării Românești împotriva Imperiului Otoman. Mihai, viteazul comandant de oști înfrânge succesiv oștile turcești în sudul Dunării, cucerește cetăți, eliberează robii creștini. Au rămas în filele hronicului victoriile de la Putinel, Slănești, Șerpătești, când turcii și tătarul au fost „amestecați cu pulberea”. ● 13/23 august. 1595. Călugăreni. Izbândă. Sinan, marele vizir este înfrânt. ● Giurgiu. 1595. Istoria se repetă. ● 1599. Șelimbăr. Andrei Balhori este înfrânt. Transilvania, străvechi pământ românesc se unește, prin sabia neînfricatului voievod, cu Țara Românească. ● Mai 1600. Moldova. Se înfăptuiește marea unire. Mihai este domnul necontestat al străvechii țări stăpânite încă din vechime, de români. ● 1600 sep-

tembrie. Mirăslău. Cu ajutor imperial și polon, nobilimea maghiară biruie vremelnice. ● 1601. Gurăslău. Cel ce avea să fie numit de contemporani și viitorime ca fund „unu” dintre cei mai viteji, puternici, valoroși și înțelepți principii ai vremii învinge din nou, în lupta cu nobilii maghiari, ajutor de generalul Basta. ● August 1601. Trădarea lucra. Mihai este asasinat. Străinul nu puteau tolera domn pământean. Lucrarea lui Mihai însă, exprimând voința tuturor românilor a rămas în hronic ca un simbol. Al dreptății naționale. Mihai Viteazul, domnul, întâiul domn al unirii neamului românesc într-un singur stat, pe pământul acesta, pe care s-a format ca seminție, și de unde nici un „vifor” nu l-a putut clinti. Mihai a fost și rămâne în conștiința noastră ea înainte mergătorul statului național unitar român, indivizibil, liber, suveran.

WEEK-END-UL DUMNEAVOASTRĂ

Spectacolul concurs

Cea mai frumoasă cititoare

TATIANA FILIPOIU

Un cuplu vesel. Unul dintre cuplurile de mare succes ale Văii Jiului: Ioan Velica și George Negraru

O voce de aur a Văii Jiului

Tatiana Stepa Filipoiu este o tânără care și-a cultivat sistematic un talent forte al femeilor: vocea. Este, poate, singura femeie din orașul Lupeni care își întrebuințează glasul pentru a cânta și nu pentru a boscorodii. În ce măsură a reușit aceasta, vom afla atunci când ea se va întoarce de la festivalul de românețe „Crizantema de aur“.

Pagină realizată de

Sorin OPREA
Paul NICULESCU
Vali LOCOTA,
Dorel NEAMȚI

Unde mergem?

SAMBATA, RUGBY. Minerul Lupeni — Steaua. Partida a căpătat o importanță deosebită pentru ambele echipe. Eșecul bucuriilor la Bărlad a făcut ca șansele Stelei pentru cucerirea locului I în grupă să nu mai rămână intacte, obligând-o să-și vândă scump pielea în acest meci. Minerul are numai viziunea victoriei, de fapt singurul lucru pe care și l-a propus, pentru a se menține în grupul celor șase.

Știința — Rulmentul Bărlad. Un minim 3-0 sau orice alt scor — care să însemne victorie — pot obține studenții, pentru a se îndepărta de „pericolul” care îi poate arunca în a doua grupă valorică. Pronostic exact 1.

FOTBAL. Jiul Petroșani — Gloria Reșița. Ocupanta locului I în serie vine la Petroșani pentru un meci de X, 2. Jiul nu poate spera decât la victorie. Din această dispută spectatorii pot să vadă adevărata față a celor două echipe. Orice jinist nu poate cere „Cezarul” decât ce e al Cezarului: Victoria.

DUMINICA. Fotbal, divizia B. Minerul Lupeni — Metaluristul Cugir. Fosta divizionară A șiie că cei din Valea Jiului au trimis-o la „galere”. În consecință, „Metaluristul” poate fi un motiv de mobilizare generală, dar în anul rădă din partea gazdelor.

Minerul Urziceni — Cimentul Fiești. Deținătoarea locului I va mârșăli pe frontul victoriei, încercând să se desprindă de principala sa umbritoare, atât prin numărul de puncte cât și printr-o sensibilă diferență de golaverși.

Sistemul de clasare este acela de sine înțeles din anul 1.

HOROSCOPI

MECIOARA — COCOȘUD

Dacă nu vrei să vă pierdeți zăna în meditații sterile asupra zădărniceii existenței, faceți la prima oală, o vizită celui mai bun prieten.

BALANȚA — CAINELE

Carte și film — două leacuri împotriva plicticelii, pentru început; al treilea vine nepoftit și ar vrea să rămână...

SCORPION — MISTREȚ

O oarecare inerție a gândirii vă stă la originea unui start ratat.

SAGETATOR — ȘOBOLAN

Performanțele acestei zile se pot exprima, cel mai bine, în kilometri.

CAPRICORN — BOU

Nu dați ascultare imboldului lăuntric spre nesupunere! Vă paște un mare pericol.

VARSATOR — TIGRU

Drumurile dv. sunt scurte, dar cu amplu răsunet, creându-vă,

din păcate, o imagine care nu vă face cinste.

PEȘTI — IEPURE

O ușoară undă de regret întunecă zorii, dar amiază va mai luminoasă ca oricând.

BERBEC — DRAGON

Farmecul dv. irezistibil este astăzi aproape un blestem pe capul unei vechi cunoștințe.

TAUR — ȘARPE

Entuziasmul dv. se dezumflă până la urmă, dar alergarea nu va fi fără rezultat.

GEMENI — CAL

Invizia vă poate strica oareciva. Puneți-vă ochelarii de caș și tot... HOK!

RAC — OAI

Gândiți mai repede decât nu teți aștepți. Există pericolul să a o fua razna...

LEU — MĂMULĂ

Faceți tot ce este omenește posibil, pentru a nu lăsa impresia că așteptați pomana cuiva!

Căștigătorii concursului de dans de la „Vox Montis” au fost

MIHAELA și FOAIE

Organizat sâmbătă seara, în cadrul discotecii „Vox Montis” din Petroșani, concursul de dans a fost unul dintre momentele deosebite ale serii. Pentru cei care au concurat a fost un prilej de emoții și de etalare a virtuților artistice. Pentru spectatori unul de delectare și, nu în ultimul rând, de participare activă ca membri ai juriului.

„Maestrul de ceremonie”, același Leonard Miron, invitatul special al lunii septembrie la Petroșani, prezentatorul emisiunilor TV „Top 3, 2, 1”, a condus cu multa pricepere și umor această competiție. Lăsa și care sunt perechile câștigătoare: locul III a fost ocupat de perechea Helga Csontos (16 ani) și Cătălin Brânduseșu (19 ani), locul II a revenit perechii Daniela Cocora (18 ani) și Gabriel Roșu (18 ani). Iar marele premiu, locul I, a fost câștigat de perechea Mihaela Bodescu (19 ani) și Andreea Adrian Juravea, după numele său de vedetă FOAIE. Fetița câștigătoare va participa,

— Dă-te, de ce au rugămintă copacii?

— Toamna așa ruginesc toți copacii, cu excepția coniferelor.

— Dar coniferele de ce nu ruginesc? Sunt inoxidabile?

ANECDOTE

— Nu știți unde domnul Ursu?

— Ba da. S-a la coadă.

— N-am mai văzut urs la coadă!

— Dar coada ai văzut pe cineva la urs?

— Un microbiist de fotbal îl tachează pe microbiistul echipei adverse:

— Portarul vostru nu are simțul umorului.

— Așa este, dar nici al vostru nu are simțul porții.

Marți, la Petroșani, veți putea fi față-n față cu Tehnologiile de vârf

Un eveniment inedit va avea loc, la Petroșani, în a doua zi a săptămânii viitoare: deschiderea „Infotech-EXPO” în incinta corpului nou al Universității Tehnice Petroșani.

Manifestarea, care se va derula în intervalul 21-23 septembrie, vă propune o interesantă întâlnire cu tehnologii informaționale și birotice, tehnologii educaționale și informatică aplicată. Ora la care este programată deschiderea oficială este 11 dimineața. (Gh. OLTEANU)

Cu reportofonul printre elevi

Liceenii Vulcanului

Încă de la primele ore ale dimineții de miercuri 15 septembrie, curtea Liceului Industrial din Vulcan era plină de elevi. Incepea un nou an școlar. Pe dl. director Gheorghe Jurcă l-am găsit în birou, alături de colegii domniei sale, așteptând cu emoții ora... H. Emoții mult mai mari avea dl. prof. Mircea Poenaru care a pășit fată în cel de-al 31-lea an de când profesază la același liceu. Fără îndoială aceleași emoții le trăiau bobocii deveniți din acest an liceeni. Așa cum emoțiile puseseră stăpânire pe toți cei 1314 elevi ai acestui liceu, care au pornit pe cărările cunoașterii și ale meseriei, îndrumați de aceiași inimos și competent corp profesoral al liceului din Vulcan.

La Vulcan, ziua de 15 septembrie a fost realmente o sărbătoare. O sărbătoare, din păcate, umbrită de lipsa oficialităților care nu și-au mai trimis, ca în alți ani, emisari la deschidere. Din lipsă de timp? Aș crede că mai degrabă din dezinteres! Păcat...

Mi-am continuat periplul reportericesc însoțindu-l pe dl. director la clase. Cu acest prilej am consemnat și câteva gânduri de început ale elevilor liceului, gânduri la care vă fac părtași și pe dumneavoastră. Așadar... RALUCA AVRAM: „Am pornit încrederea în prima zi de liceu și întotdeauna am gândit că așa trebuie să procedez un om care cere ceva de la viață”. MATEI IOAN: „Cred că acest început înseamnă momentul-cheie pentru viitorul meu carieră”. ILIE AURELIA: „Mă bucur deosebit că am revenit pe băncile acestui liceu. Am făcut-o pentru părinți, prieten, dar căli dar în primul rând pentru mine”. CURESCU MARIAN: „Sper ca tot ce mi-am imaginat despre acest liceu să se împlinească”. SECELEANU LORENA: „Odată cu sosirea toamnei a început școala. Un nou pas, decisiv, spre labirintul misterios al vieții. Fiecare dintre noi pășeste cu speranță, cu timiditate și totuși cu un dram de încredere”. Ce mai rămâne de adăugat? Poate doar atât: Mult succes! (Tiberiu VINȚAN)

Escrocherie

Firma „ASCOM” SRL a încheiat un contract ferm, cu aproape un an în urmă, cu mina Dâlja, prin care se obligă să livreze 100 tone plasă de sărmă. Mai mult, a încasat anticipat banii. A livrat cu puțin peste 20 de tone după care a „uitat”. Mina are nevoie de plasă. Consiliul de administrație i-a expediat vreo 3-4 adrese, cerând fie livrarea mărfii, fie restituirea banilor încasați necuvenit. ASCOM se face că „plouă”. Escrocheria este evidentă. S-a apelat, în ultimă instanță, la instanța de judecată, ASCOM fiind acum obligată să răspundă în justiție. Așa că dorind plasă, cum EM Dâlja a „luat plasă”, acum aleargă prin tribunale să-și recupereze paguba. Plus cheltuielile de judecată. Nu mai vorbim că milioanele — multe la număr — între timp s-au devalorizat vertiginos. Ceea ce se putea face cu 21 de milioane acum un an, astăzi se poate face cu 50. Pentru asta cine mai răspunde? Oricum, am intrat în Europa, Avem și noi „oameni de afaceri” cu „idei” năstrușnice. Că tot are statul bani. Încă o precizare. Adresa de trimitere în instanță a SC ASCOM SRL are numărul 5696 și este datată 21 iunie. Să vedem cât durează procesul. (H. ALEXANDRESCU)

Incepând din această săptămână, zestrea de magazine a orașului Lupeni s-a îmbogățit cu o nouă unitate. Este vorba despre noul „Magazin universal”, aparținând Societății Comerciale „SERV COM TRANS” SRL, deschis în spațiul comercial al fostului restaurant „Floarea de colț”. Patronii, soții Mariana și Gheorghe Tofan, au reușit ca în timp record (două luni) să transforme fostul local într-un cochet magazin, în care,

după cum arată și firma, se pot găsi produse într-o gamă cât mai variată. Atât mărfuri industriale cât și produse alimentare, toate la prețuri deosebit de avantajoase.

Într-o scurtă discuție, pe care am purtat-o la deschiderea magazinului, domnul Tofan a spus: „Vom vinde doar ceea ce ne vor cere clienții”. Am reținut din aceasta că legea cererii și a ofertei funcționează corect pentru patronii de

aici, iar lecția economiei de piață este însoțită pe deplin. În această situație câștigul nu poate fi decât de ambele părți.

Dorim familiei Tofan, alături de personalul noului magazin, d-na Ilie Ileana (gestionar) și d-na Roth Maria, acele frumoase gânduri care domniile lor vin în întâmpinarea clienților la acest început de drum. (Sorin OPREA)

Vești de la Școala sanitară postliceală

La Petroșani, în incinta Casei de cultură înțeleg cu rezultate bune, de un an, filiala Școlii postliceale sanitare „Carol Davila”. Este în curs de pregătire noul an școlar. Cursurile vor fi re-luate în ziua de 1 octombrie, dar examenul de admitere pentru cursanții anului I va avea loc în ziua de 6 octombrie și nu 30 septembrie, cum s-a anunțat inițial, după cum ne-a informat domnul Ion Dulămiță, directorul Casei de cultură. De altfel, în sprijinul candidaților, domnia sa a făcut și alte precizări, pe care, credem că este util să le cunoaștem și cititorii. „Pentru acest an

școlar sunt prevăzute 120 de locuri. Numărul înscrișilor crește de la o zi la alta, cifra de școlarizare va fi depășită. Ca urmare, concursul se anunță sever. În marea lor majoritate candidații sunt tineri care lucrează deja în domeniul asistenței medicale și doresc să-și lărgească pregătirea profesională. Cum zilele rămase până la concurs sunt puține, avem rugămintea ca în cel mai scurt timp și candidații care s-au înscris deja, să treacă pe la Casa de cultură, unde vor primi noi amănunte privind concursul”. (H. ALEXANDRESCU)

Programul turului campionatului național de volei, divizia B

ETAPA I, 24 OCTOMBRIE

CSS Unirea Cluj — CSM Sibiu
CSS Tg. Mureș — Armătura Zalău
Jiul Petroșani — CSS Baia Mare
Olimpia Rapid Oradea — U. Tim.
Comprest Bv. — AS PRESCOM Bv.

Comprest Bv. — U. R. Cluj
U. Timișoara — CSS Baia Mare
Precon Bv. — Armătura Zalău

ETAPA A VI-A, 28 NOIEMBRIE

CSM Sibiu — CSS Baia Mare
Armătura Zalău — U. Timișoara
CSS U. R. Cluj — Precon Bv.
CSS Tg. M. — Comprest Bv.
Jiul Petroșani — O. R. Oradea

ETAPA A II-A, 31 OCTOMBRIE

CSM Sibiu — AS Precon Bv.
U. Tim. — Comprest Brașov
CSS B.M. — O. Rapid Oradea
Armătura Zalău — Jiul Petroșani
CSS U. R. Cluj — CSS Tg. M.

ETAPA A VII-A, 5 DECEMBRIE

O. R. Oradea — CSM Sibiu
Comprest Bv. — Jiul Petroșani
Precon Bv. — CSS Tg. M.
U. Tim. — CSS U. R. Cluj
CSS B. M. — Armătura Zalău

ETAPA A III-A, 7 NOIEMBRIE

CSS Tg. M. — CSM Sibiu
Jiul Petr. — CSS U. R. Cluj
O. Rapid Oradea — Arm. Zalău
Comprest Brașov — CSS B.M.
Precon Brașov — U. Timișoara

ETAPA A VIII-A, 12 DECEMBRIE

CSM Sibiu — Armătura Zalău
CSS U. R. Cluj — CSS B. M.
CSS Tg. M. — U. Timișoara
Jiul Petroșani — Precon Bv.
O. R. Oradea — Comprest Bv.

ETAPA A IV-A, 14 NOIEMBRIE

CSM Sibiu — U. Timișoara
CSS B.M. — Precon Brașov
Armătura Zalău — Comprest Bv.
CSS U. R. Cluj — O. Rapid Or.
CSS Tg. M. — Jiul Petroșani

ETAPA A IX-A, 19 DECEMBRIE

Comprest Bv. — CSM Sibiu
Precon Bv. — O. R. Oradea
U. Tim. — Jiul Petroșani
CSS B. M. — CSS Tg. Mureș
Arm. Zalău — CSS U. R. Cluj

ETAPA A V-A, 21 NOIEMBRIE

Jiul Petroșani — CSM Sibiu
O. R. Oradea — CSS Tg. M.

Astăzi se deschid manifestările cuprinse în „Memorialul Gheza Popa”

Din inițiativa și sub egida Comisiei de cultură a Consiliului local Petrița, a Primăriei, a Clubului Lucea și a Partidului Democrat, toate cu sediul în orașul Petrița, începând de astăzi, 18 septembrie, până în data de 28 septembrie, se desfășoară activități și activități socio-culturale, în-

stind memoria marelui om de cultură, ctitorul concursurilor de mare frumusețe în ale folclorului și muzicii populare prof. GICU POPA.

Până la această dată se încheie acordarea unor premii în bani, ce depășesc suma de o jumătate de milion.

Cei mai mici elevi ai Școlii generale nr. 4 Petroșani pășesc cu emoție în primul an

